

Chinatown (med Jack Nicholson og Faye Dunaway)

Skuespillere - Fra store stjerner til eksentriske kunstnere

Kan man tenke seg noen annen skuespiller enn Marlon Brando som Don Vito Corleone i Gudfaren? Eller en annen enn Jack Nicholson som McMurphy i Gjøkeredet? Valg av skuespiller kan spille en avgjørende rolle for suksess. Feil skuespiller gjør at vi ikke tror på karakteren og derfor ikke på filmen heller. Filmklubben vier denne høsten til selve skuespillerne, med klassiske Bette Davis, store Marlon Brando, eksentriske Klaus Kinski, ikoniske Audrey Hepburn, energiske Gene Hackman, evigunge Meryl Streep og ustyrtelig morsomme Charles Chaplin, for å nevne noen.

Chinatown (med Jack Nicholson og Faye Dunaway)

KinoCity tirsdag 27. september kl. 21:00, 15 år

Helstøpt film noir hvor en enkel sak utvikler seg til en malstrøm av politisk skandale, omfattende korrupsjon og mørke familiehemmeligheter – en natt i Chinatown.

Som i så mange andre privatdetektivfilmer starter det hele på kontoret. J. J. Gittes, makeløst spilt av Jack Nicholson, viser seg tidlig som et arketypisk eksemplar av sin art: hardkokt, misantropisk og dødelig kjapp i replikken. Samtidig er han dypt kritisk til samfunnet rundt seg, vel vitende om at han selv bidrar til å besudle dette gjennom sitt virke, som i stor grad består av å snikfotografere hyrdestunder for å skaffe fellende bevis på utroskap til forsmådde ektefeller. Når en vakker, men nervøs kvinne en dag møter opp og forsøker å overtale ham til å droppe saken han arbeider med, kan han dermed kun gjøre en ting: dykke dypere ned, til bunnen er nådd, hvor guffen den enn skal vise seg å være.

Chinatown regnes i dag for å være en noir- klassiker på linje med filmer som Malteserfalken (1941) og Den store søvnen (1946), og selv om dette faktisk er en film fra 1970-tallet som portretterer 1930-tallets California, er det lite ved filmen som minner om en pastisj. Den mørke stemningen og følelsen av håpløshet som gjennomsyrrer handlingen synes å ligge som en naturlig bestanddel i regi og manus, heller enn å være en påklistret effekt. Og det er kanskje ikke så rart: Chinatown ble til i en tid da de rådende myndighetene hadde vist seg som ytterst upålitelige gjennom Watergate- skandalen, og for Polanskis del hadde det kun gått fem år siden hans høygravide kone, Sharon Tate, ble bestialsk myrdet i deres eget hjem av Manson-familien. Erkjennelsen av at alt ikke ender

godt skal etter sigende ha vært grunnen til at Polanski kranglet seg til en drastisk omskrivning av slutten som opprinnelig stod i Robert Townes' manus, og resultatet ble en av filmhistoriens uforglemmelige sluttscener.

Les mer

[Websiden](#)

[Facebook](#)

Velkommen!

[Drammen Filmklubb](#)